

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

Qvæstio I. Vtrum Pastores teneantur ministrare sacramentum Pœnitentia
tempore pestis etiam cum periculo vitæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

CAPVT TERTIVM.

DE NECESSITATE ET MODO
ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ
tempore pestis.

QVÆSTIO I.

Virum pastores teneantur ministrare sacramen-
tum pœnitentiæ tempore pestis, etiam
cum periculo vitæ.

Quæstionis explicatio.

Recedenti capite docuimus pa-
stores tempore pestis teneri mi-
nistrare sacramentum baptismi,
etiam cum periculo vitæ: Sequitur vt idem
ostendamus de sacramento Pœnitentiæ: In
quo aliquanto maior est difficultas, quia
hoc sacramētum non est tam necessarium,
quā est Baptismus: Itaq; secundū quosdam
etsi aliquib⁹ possit videri necessarium, pu-
ta qui tantum sunt attriti, non idcirco ta-
men videtur posse dici necessarium abso-
lute & simpliciter, quia deficiente illo quo
saluari potest, virtute contritionis. Huius a verb. Epi-
scopus, nu. 6.
sententiæ videtur esse (a) Armilla, cuius hæc
sunt verba: *Prelatus pro administratione sacra-
mentorum, quæ non sunt de necessitate salutis sic-*

○

85

a q. 306. in c.
22. Matth.
ads.

ut baptismus, sed sufficit preparatio animi. non tenetur se morti exponere. Et videtur eiusdem esse (a) Abulensis, ait enim: Pastores ecclesie solum teneri ad exponendam vitam corporalem pro spiritali ouium, si aliter seruari non potest, videlicet per contritionem: Horum igitur occasione quaeritur, an tempore grassantis pestis teneantur pastores irregulariter etiam cum periculo vitae corporalis, si illud aliter vitari non potest, ministrare sacramentum poenitentiae.

b serm. Dominic. 4. post Penth. in 4. de fuga pestis concl. 4. corol. 1. & 2.

Responsio.

c Homil. ult. Dominic. 2. post Pascha. d q. quodl. 3. sub fin. e In 1. Epist. ad Timoth. lib. 3. digress. c. 19. f rom. 4. in 3. D. Tho. disp. 44. sect. 3. g in 4. dist. 9. 1. h in 4. dist. 23. art. 6. §. Hic autem non prateribo.

TENENTUR regulariter: Ita sentiunt Gabriel (b) Biel, (c) Eckius, (d) Briardus, (e) Claudius Espenceus, (f) Zuares & alii. Pastores enim tenentur confessiones subditorum audire, quoties illi tenentur confiteri: Sed in articulo mortis, in quo versantur infecti peste, omnes ordinarie tenentur confiteri. Siquidem in eo articulo confessio sacramentalis est medium necessarium ad salutem, ex cuius videlicet carentia regulariter sequitur morale periculum aeternae damnationis, vt docet clare (g) Maior: Vtique adeo vt (h) Sotus dicat, eum qui habita copia confessoris absque absolutione sacramentali de vita decedit, nefarium crimen committere, ergo ordinarie per se & simpliciter obligantur

gantur pastores ad ministrandum hoc sacramentum etiam cum periculo vitæ corporalis. Neque obstat hoc sacramentum esse necessarium non absolute in re, sed in voto saltem, atque ita sufficere contritionem, quia sicut eo stante nihilominus quisque tenetur etiam re ipsa confiteri, si copiam confessarii habeat, ita quoque pastor videtur obligari ex officio, ut satisfaciat pœnitentis obligationi, quantum ex se est, eius confessionem tunc audiendo, & pœnitentiæ sacramentum impendendo.

Accedit, quod contritio in illo casu admodum difficilis sit: Et quod subditi plerique omnes exponantur magno periculo, si cum hoc solo remedio salutis relinquuntur, ut ante ostendimus.

Dices: Subditi non tenentur confiteri parochi peste infecto propter periculum contagionis, ut colligi posse videtur ex iis, quæ docet (a) Sotus de iustitia & iure, ergo nec econtra tenebitur pastor sanctis cum tanto periculo peste infectorum confessiones excipere, quia maior obligatio est, qua vnusquisque sibi obligatur, quam alteri: Ergo si idem non tenetur sibi subuenire cum

a lib. i q. d.
art. 4. dub.
ult.

tanto periculo multo minus tenebitur alteri.

R. Quod assumitur non esse verum, quando subditi sunt in articulo mortis, de quo semper agimus, tunc enim deberent potius pastori infecto confiteri & accipere sacramentum cum periculo corporalis vitæ, quam se periculo æternæ mortis exponere.

QVÆSTIO II.

An possint pastores aliquo casu excusari à ministracione huius sacramenti.

Quæstionis explicatio.

SVperiore quæstione statuimus regulam generalem in fauorem animarum ordinare, videlicet per se & simpliciter obligari pastores tempore pestis ad excipiendas suorum subditorum confessiones.

Quærimus modo in fauorem parochorum, an talis sit regula, quæ patiat exceptionem, possitque fieri, vt certo casu pastores excusentur ab administratione huius sacramenti?

Responsio.

Possunt certo casu excusari; quia præceptum